THE GILLETTE COMPANY SAGA

GILLETTE
UNFORGETTABLE MEMORY

KING OF MEMORY

FERDINANDO FREGA

KÝ ỨC GILLETTE KHÓ QUÊN

THE SYSTEM · 06

Không ai biết tôi có thể xây dựng nên điều gì.

Tôi không phải kỹ sư. Không phải kiến trúc sư. Không phải thợ xây. Cùng lắm, tôi chỉ là một thợ nề tự do — một người học việc khao khát học hỏi ở tuổi 61.

Khi bắt đầu đọc thiên truyện này, đến nửa chừng, phần lớn các bạn sẽ nghĩ nó nói về Gillette. Về một sự nghiệp. Có khi còn là cuốn tự truyện của một cựu quản lý.

Các bạn sẽ lầm.

Bất cứ ai đọc cũng sẽ chỉ thấy bề mặt.

Thiên truyện này không nói về lưỡi dao.

Không nói về các tập đoàn.

Không nói về quản trị.

Thậm chí không nói về thành công.

Nó nói về ký ức.

Bởi mọi thứ chúng ta thấy đều định sẵn sẽ biến mất.

Các công ty thay đổi.

Các thị trường thay đổi.

Các công nghệ thay đổi.

Con người già đi.

Những ngôi nhà trống vắng.

Những bức ảnh phai màu.

Giấy tờ bị lãng quên.

Ngay cả những cái tên cũng hóa thành bụi.

Ký ức là thứ duy nhất vẫn tiếp tục chiến đấu.

Mỗi cuốn sách viết ra chống lại sự lãng quên là một hành động kháng cự.

Mỗi ký ức được gìn giữ là một chiến thắng trước thời gian.

Mỗi câu chuyện được kể là một lời tuyên bố giản dị:

“Điều này đã từng tồn tại.”

Đó là lý do THE GILLETTE COMPANY SAGA ra đời.

Không phải để bán.

Không phải để thuyết phục.

Không phải để chinh phục một thị trường.

Mà để ngăn con người, nơi chốn, các mối quan hệ và tri thức biến mất không để lại dấu vết.

Một ngày nào đó, sẽ không ai còn nhớ những bảng xếp hạng.

Không ai còn nhớ những thuật toán.

Không ai còn nhớ mỗi tháng có bao nhiêu người ghé thăm.

Gần như mọi con số sẽ chết.

Nhưng một ký ức chân thực vẫn có thể vượt qua các thế hệ.

Có thể là một đứa cháu.

Có thể là một người xa lạ.

Có thể là một người còn chưa ra đời.

Họ sẽ mở một trang sách.

Đọc một câu.

Và phát hiện ra rằng ai đó, từ rất lâu trước, đã quyết định để lại một dấu ấn.

Không phải một tượng đài.

Không phải một đế chế.

Không phải một pho tượng.

Một ký ức.

Bởi con người không tồn tại nhờ quyền lực.

Họ tồn tại nhờ những câu chuyện.

Và những câu chuyện chỉ tồn tại khi có ai đó quyết định canh giữ chúng.

Đó là lý do vị vua này không sở hữu ngai vàng.

Không quân đội.

Không vương quốc.

Lãnh thổ của ông là ký ức.

Biên giới của ông là những hồi ức.

Thành phố của ông là những câu chuyện.

Công dân của ông là tất cả những con người không chịu bị lãng quên.

Ở cuối thiên truyện Gillette, không người đàn ông nào còn lại.

Không thương hiệu nào còn lại.

Thậm chí cả một cái họ cũng không.

Chỉ còn lại một câu hỏi:

Điều gì đáng được gìn giữ khi mọi thứ khác đều biến mất?

Cả thiên truyện tồn tại để trả lời câu hỏi này.

Từng trang một.

Từng cuộc đời một.

Từng ký ức một.

VUA CỦA KÝ ỨC

Bởi mọi thứ đều qua đi. Ký ức ở lại.

Ferdinando